Continuarea unei idei frumoase – Orchestra europeană „Unisono”

(Grigore Constantinescu – 26 martie 2005)

Realizare a Asociației Culturale „Unisono” și, într-un fel, o altă fațetă ce prelungeşte stagiunile muzicale estivale de la Izvorani, inițiate de către o împătimită melomană, doamna Silvia Petre, concertul desfășurat la Ateneul Român este un model a ceea ce înseamnă afinitate cu arta. Edificarea unui ansamblu care apelează numai la interpreți tineri, Orchestra europeană „Unisono” poate transforma treptat o idee în realitate. Ideea aparține unității la unison cu toți cei care fac muzică în Europa. Iar realitatea se impune deja prin acest al doilea concert al formației.

Artizanul performanței artistice este dirijorul Horia Andreescu, artist care are acribia de a lucra și șlefui un ansamblu ai cărui membri vin din mai multe direcții (formațiile Radio, studenți de la Universitatea Națională de Muzică, membri ai Filarmonicii) și devin, sub gestul și îndrumările sale profesionale o Orchestră. Programul, alcătuit la solicitarea sponsorului manifestării, MTS LEASING, din muzică germană, a readus atenției publicului creații beethoveniene alese de Horia Andreescu din opusurile mai de tinerețe ale compozitorului – Simfonia a II-a, Concertul nr.1 pentru pian și orchestră. Dirijorul a adăugat și Simfonia a V-a a lui Andreas Schenker, opus de un farmec clasicizant vivaldian, integrat proiectului integralei lucrărilor compozitorului brașovean, redescoperit la finalul secolului trecut. Demonstrația de eficiență este convingătoare pentru abilitatea educațională care face din dirijor și un autentic pedagog în arta interpretării, capabil a atrage spre idealurile sale estetice tinerii pe care i-a selectat în cadrul acestei orchestre.

Colaborarea cu Andrei Licareț ne-a impresionat în mod cu totul aparte, căci solistul a ales o cale personală de dialogare cu pianul beethovenian. Este opțiunea pentru o velocitate în care delicatețea frazării și transparența sunetului se învecinează cu urmașul lui Mozart mai mult decât cu autorul „Imperialului”. Ideea este potrivită cu temperamentul interpretului, înclinat spre analiză stilistică și detaliu, spre o performanță care vădește autoritatea unei versiuni proprii în abordarea acestui concert foarte mult cântat. Succesul lui Andrei Licareț a fost pe măsura intențiilor sale, întregind buna primire a întregii manifestări.

Desigur, întotdeauna avem nevoie de astfel de demonstrații care, aparținând generației tinere, pledează pentru viitor. Iar viitorul este o condiție vitală a speranței în mai bine, din care face parte și simbolul unui „Unisono” european dominând întregul manifestării.